

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/118/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714218596
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7714218596.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členiek senátu JUDr. Evy Feťkovej a Mgr. Zuzany Čisovskej v spore žalobkyne: G. J., nar. XX.X.XXXX, bytom T. N. XX, zastúpenej JUDr. Miroslavom Vidovenecom, advokátom so sídlom v Michalovciach, S. Chalupku 18 proti žalovaným: 1. Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Rožňavská 1, IČO: 35 914 939, za účasti intervenienta Colonnade Insurance S.A., so sídlom Rue Eugène Ruppert 20, L-2453 Luxemburg, konajúceho prostredníctvom Colonnade Insurance S.A., pobočka poisťovne z iného členského štátu, ul. Štúrova 27 (t.č. Moldavská cesta 8 B), Košice, IČO: 50 013 602, 2. Železnice Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Klemensova 8, IČO: 31 364 501, za účasti intervenienta Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, o náhradu škody, o odvolaní intervenienta na strane žalovaného v 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 7. marca 2019, č. k. 10C/215/2014-251

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku pod č. I..

II. P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému v 2. rade, v konaní na strane ktorého vystupuje intervenient Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej iba „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením vo výroku pod č. I priznal žalobkyni voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z celkovej prisúdenej sumy 10.610,10 eur. Výrokom pod č. II intervenientovi Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava v konaní vystupujúcim na strane žalovaného v 2. rade, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že vo veci súd meritórne rozhodol rozsudkom č. 10C/215/2014-195 zo dňa 26. 10. 2017, ktorým vo výroku III. priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 80%. Proti uvedenému výroku rozsudku podal intervenient vystupujúci na strane žalovaného v 2. rade odvolanie, s ktorým žalovaný v 2. rade súhlasil s tým, že Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením č.k. 3Co/95/2018-239 zo dňa 28.5.2018 výrok rozsudku pod č. III zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko odvolací súd dospel k záveru, že výrok o priznanej náhrade trov konania nebol dostatočne odôvodnený s poukazom na § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie s poukázaním na § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku uviedol, že rozsudkom č.k. 10C/215/2014-195 rozhodol tak, že žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 2.908,02 eur titulom bolestného a sumu 7.702,08 eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, teda celkovú sumu 10.610,10 eur. Z uvedeného mal preto za to, že strany sporu mali v konaní úspech len čiastočný, avšak výška plnenia v tomto spore jednoznačne závisela od úvahy súdu ale aj od vypracovaného znaleckého posudku. Žalobkyni síce bola priznaná

iba časť žalobou uplatneného nároku, ale v takomto prípade nejde o jej procesný neúspech, takže má právo na plnú náhradu trov tohto konania, ale výlučne iba z prisúdenej sumy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ktoré priamo vyplývajú z meritórneho rozhodnutia súdu, súd prvej inštancie priznal žalobkyni 100 % náhradu trov tohto konania z prisúdenej sumy v spore. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 1 a 3 Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko v odvolacom konaní bol intervenient vystupujúci na strane žalovaného v 2. rade úspešný, priznal mu náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v plnej výške, o ktorej rozhodne s poukázaním na § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia.

4. Proti uzneseniu podal odvolanie intervenient, ktorý v konaní vystupuje na strane žalovaného v 2. rade, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), teda z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že žalobkyni prizná pomernú náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

5. V dôvodoch odvolania intervenient tvrdí, že napadnutým rozhodnutím bol v neprospech žalovaných porušený základný princíp právnej procesnej úpravy zakotvený v čl. 16 ods. 3 CSP tzv. zákaz reformatio in peius, teda zákaz zmeny k horšiemu. Odvolaním intervenienta napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bola priznaná náhrada trov konania žalobkyni podľa názoru intervenienta predstavuje vyšší percentuálny pomer, čo má za následok aj celkovo vyššiu náhradu trov konania oproti pôvodnému rozhodnutiu a s uvedeným záverom súdu prvej inštancie nesúhlasí. Intervenient uviedol, že v predmetnom konaní bolo pôvodným rozhodnutím súdu prvej inštancie rozhodnuté o trovách konania žalobkyne tak, že súd jej priznal ich náhradu v rozsahu 80%, pričom žalobkyňa proti takému výroku odvolanie nepodala, nakoľko mala za to, že takéto rozhodnutie súdu je správne. V súlade s princípom zákazu reformatio in peius, v novom rozhodnutí nemohol súd prvej inštancie rozhodnúť nepriaznivejšie pre žalovaných, teda pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila a priznať žalobkyni voči žalovaným náhradu trov konania v rozsahu 100%, ak pôvodným rozhodnutím jej bola priznaná náhrada trov len v rozsahu 80% a ona sama voči takémuto rozhodnutiu opravný prostriedok neuplatnila.

6. Žalobkyňa sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnila s rozhodnutím súdu prvej inštancie, a považuje ho za zákonné, správne, spravodlivé a náležité odôvodnené. K námietke intervenienta, ktorý poukazuje na čl. 16 ods. 3 CSP uvádza, že sa jedná len o všeobecné ustanovenie, ktoré nie je možné vykladať v rozpore s inými zásadami, na ktorých je Civilný sporový poriadok založený, a ktoré sú premietnuté v iných úvodných článkoch napr. čl. 2, v ktorom je zakotvený princíp právnej istoty, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

7. Intervenient vystupujúci na strane žalovaného v 2. rade v replike k vyjadreniu žalobkyne zotrváva na svojej argumentácii z podaného odvolania.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po preskúmaní podmienok prípustnosti odvolania prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

9. Súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy v spore. Tento svoj záver súd prvej inštancie podrobnejšie odôvodnil tým, že strany sporu mali v konaní úspech len čiastočný, avšak výška plnenia v tomto spore jednoznačne závisela od úvahy súdu ale aj od vypracovaného znaleckého posudku. Dôvodil tým, že žalobkyni síce bola priznaná iba časť žalobou uplatneného nároku, ale v takomto prípade nejde o jej procesný neúspech, takže má právo na plnú náhradu trov tohto konania, ale výlučne iba z prisúdenej sumy, preto odvolací súd musí zaujať stanovisko k povahe uplatňovaných nárokov a k spôsobu posudzovania zásady úspechu osobitne v konaní o náhradu škody na zdraví, ktoré bolo právnym základom prejednávaného sporu.

10. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

11. Základným princípom rozhodovania o náhrade trov sporového konania je zásada úspechu v spore. Úspech je predmetom skúmania súdu v dvoch rovinách, a to jednak čo do právneho základu uplatňovaného nároku a rovnako aj čo do výšky priznaného nároku. Vo všeobecnosti je možné súhlasiť so zjednodušeným záverom, že pomer úspechu a neúspechu sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a konečného výroku rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

12. Pri uplatnení nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je žalobca povinný v návrhu na začatie konania uviesť jeho požadovanú výšku. Z povahy tohto nároku však vyplýva, že presné stanovenie výšky plnenia je závislé vždy od úvahy súdu. Je preto spravodlivé, aby až súdom prisúdená výška plnenia (nie žalobcom v návrhu uplatnená) bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania vrátane tarifnej hodnoty pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v prípade, že strana je zastúpená advokátom, lebo až vtedy je známa hodnota sporu (uznesenie Najvyššieho súdu SR v z 23. februára 2011, sp. zn. 5 M Cdo 7/2010) ako aj rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.12.2017, sp.zn. 10Co 191/2017).

13. V takýchto sporoch je teda potrebné pri rozhodovaní o náhrade trov konania rozlišovať, čo sa má považovať za základ, resp. za základné rozhodnutie, ktoré spočíva v rozhodnutí o tom, že do práva žalobcu bolo zasiahnuté. Samotná otázka výšky je potom až druhotná a nadväzujúca na základ uplatnený žalobou. Nemožno opomenúť tú skutočnosť, že špeciálne pri žalobách o náhradu škody na zdraví je výška plnenia závislá v plnom rozsahu od odborného vyjadrenia lekára, a to jednak v prípade bolestného a rovnako aj v prípade náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

14. V neposlednom rade je podstatné to, že pri takýchto prípadoch je výška trov závislá od tzv. prísudku, teda konečnej peňažnej sumy, ktorá bola žalobcovi priznaná za predpokladu, že žalobca uspel v otázke základu uplatňovaného nároku. Podobné závery vyplývajú aj z tzv. Veľkého komentára k Civilnému sporovému poriadku (Števec M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, strana 926 - 927).

15. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky intervenienta spočívajúce v evidentnom aritmetickom prepočte žalovaných súm a ich porovnaním so sumou, priznanou konečným rozhodnutím súdu nemajú oporu v ust. § 255 ods. 1, 2 CSP.

16. Odvolací súd teda uzatvára, že súd prvej inštancie správne rozhodol o nároku na náhradu trov konania a správne priznal nárok na náhradu trov konania žalobkyni v rozsahu 100% zo sumy prisúdenej a nie žalobou uplatnenej, a preto toto rozhodnutie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

17. Odvolací súd ďalej pripomína, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP s tým, že pri výpočte náhrady trov, vrátane trov právneho zastúpenia je potrebné vychádzať výlučne z konečnej výšky náhrady škody, ktorá bola žalobkyni priznaná.

18. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa mala v odvolacom konaní plný úspech vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, ako strane sporu, v konaní na strane ktorého vystupuje len so súhlasom žalovaného v 2. rade, intervenient - Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava, a preto jej priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).